Studna neobjevená 1 se jmenuje kompilační výběr, který sestavil **Martin Hejnák**. Nevím, jestli jej potěším, ale tohle je prostě to nejlepší, co od něj znám a moc bych chtěl, aby v této produkční práci pokračoval. Zcela nezištně tak totiž vykonává velký díl práce pro propagaci této části folkové scény. Vložit pak CD do přehrávače v rádiu je pak už ten nejmenší díl cesty interpreta k posluchači a já to v mnoha případech rád udělám.

CD obsahuje 26 písniček sedmnácti spíše neznámých (je to i v podtitulu) interpretů, nejznámějšími (alespoň pro mě) tam jsou **Martin Rous, Quaoar, Romana Sulčíková** a hostující
Honza Řepka
. Síla a význam tohoto CD nespočívá ve výkonech jednotlivých interpretů, ale právě v tom, že jsou takto přehledně a reprezentativně pohromadě. Každý z nich jistě vybral pro CD svou nejlepší píseň, a ta může vyniknout jak sama o sobě pro své kvality, tak i v kontextu těch ostatních. Interpret se dostane na CD a nemusí se vyčerpávat tvorbou materiálu na 40-60 minut, která obvykle nemilosrdně odhalí jeho slabiny a pošle ke dnu i ev. silnou píseň. A tak si posluchač zapamatuje jednotlivé účinkující z té jejich lepší stránky – prostě účast jednou či dvěma písněmi v takovéto kompilaci je pro interpreta přínosnější, než jeho vlastní, v potu celého těla vytvořené CD.

Jakkoliv jsem napsal, že síla CD je v celku, přeci jen alespoň stručně naznačím, co vás čeká – seznámení se současnou nejmladší (z hlediska působení v médiích) nejen folkovou, ale i neorockovou scénou. Kromě výše zmiňovaných interpretů, kteří již něco za sebou mají, bych obrátil pozornost třeba na **Petra Mašína**, skupinu **To není jen tak**, nebo **Il Colori**. Ale ani interpereti v druhé polovině desky, zastoupení jednou písničkou a inklinující spíše k alternativě, vás neurazí (
Emokluk, The Binkys nebo Sonja
). Samozřejmě, že by se v řadě případů daly pitvat nepřesné tóny, obrácené přízvuky, textové banality a podobně, a většině interpretů bych samostatné CD nedoporučoval, ale velký pokrok se skládá právě z takovýchto malých jedno či dvojpísničkových krůčků, třeba na takovýchto kompilacích. CD by prostě nemělo chybět v diskotéce každého, kdo rád objevuje nové v muzice a přitom neztrácí soudnost, neupadá do nekritického nadšení a zná limity svoje i interpretů. Takový člověk bývá po dvouhodinové sólo masáži začínajícího folkaře odrovnán a na dalšího už nemá ani chuť, ani čas. Ze 74 minut tohoto CD bude ale spokojen a obohacen v míře přesně přiměřené a CD splní účel pro něj i pro zúčastněné interprety.

PS: CD se přesně jmenuje Studna neobjevená 1, což skýtá naději, že bude i dvojka.

PPS: Dal jsem mu 9 bodů z 10 – pro význam celku, nikoliv detailů.

{desky 751}